

ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at man ikke maa overse den Forbring, der stilles i Loven om Søneringen af 19de Februar 1861 om, hvilken Søfart der fordrer for at kunne faae Ret til at seile som Styrmand. Der staar ikke ganske, som det ærede Medlem sagde; at det skulde være 4 Maaneders Fart som Matros. Der er rigtignok forskjellige andre Betingelser, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa; men Resultatet er det, at han efter sit 15de Aar skal have gjort 4 Reiser enten til Island eller Færøerne, den bothniste Bugt eller fiske Bugt, eller 3 Reiser længere bort eller endelig 2 Reiser paa transatlantiske Forvande, og saa i den Tid have faret mindst 4 Maaneder som Matros. Jeg tror, at, naar han fik Leilighed til at udføre denne Fart i en tidlig Periode, vilde det være heldigt for Eleven; thi saa vilde han, kort efter at være udlært, kunne finde Anvendelse for de Kundskaber, som han har tilegnet sig. — Jeg hørte, at det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Berntsen) tilraaede 12 Maaneder; naar saa den høitærede Minister foreslaar 15 Maaneder, kan jeg vel lade være at reise videre Modstand imod dette sidste Forslag, da det gaar midt imellem 18 og 12. — Jeg skal benytte Leiligheden til at gjøre en Bemærkning angaaende Prøven paa Navigations-skolen. Det er et Spørgsmaal, som tidligere har været reist, og som jeg selv har været med til i sin Tid at reise, men som ikke dengang syntes at vinde nogen Gjenklang. Jeg tror imidlertid, at det er rigtigt at nævne det nu. Spørgsmaalet angaar, hvorvidt det maatte anses for korrekt at ansøre i Loven en eller anden Bestemmelse om, at de Elever, som indstille sig til Styrmandsexamen, skulde være forpligtede til at lade sig underkaste en Synsprøve. Jeg tænker her simpelthen paa Farveblindhed. Jeg behøver ikke nærmere at udvilde, at det jo ikke hender ofte, at Folk ere farveblinde, men at der dog er statueret tilstrækkelig mange Exempler paa, at Farveblindhed findes. Man veed jo, at Sernbanefelskaber anse det for at være nødvendigt at undersøge, om de af deres Betjente eller Embedsmænd, der have med selve Farten at gjøre, have et normalt Syn og ikke lide af Farveblindhed. At anvende flere Ord paa, hvilken Betydning dette kan have for Søfolk, anser jeg for overflødig.

Berntsen: Jeg har bedet om Ordet paany, for at knytte et Par Bemærkninger til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og da navnlig til det sidste Punkt; det ærede Medlem omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Indstillingsretten. Det ærede Medlem sagde, at han holdt paa sit gamle Standpunkt; principalt var han imod den Bestemmelse, der søges indført i Lovforslagets § 5; men jeg blev ganske vist noget betænkelig, da jeg hørte,

at det ærede Medlem saa stærkt gjorde sig til Tolk for en anden Anskuelse, som han kaldte den „konservative.“ Det ærede Medlem talte ganske vist refererende, men han talte dog saaledes, at jeg var uvis, om det, han refererede, var Andres Anskuelse eller hans egen Anskuelse. Under de Forhandlinger, der gik forud for Vedtagelsen af Loven af 6te Marts 1869, var Spørgsmaalet om Indstillingsretten under Overveielse og var da Gjenstand for adskillige Forhandlinger. Der var nemlig indført den Bestemmelse i Landssthinget, og saavidt jeg erindrer, ogsaa i Regeringens Lovforslag, at der ittedesfor: „enhver Lærer skal indstille sig til Styrmandsexamen“, skulde staa „enhver berettiget Lærer“, saaledes som det staar her i Lovforslaget. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg dog ikke her undlade at fremhæve, hvad Udvalget dengang har sagt derom i den afgivne Betænkning. Det hedder saaledes i Tillæg B. for Samlingen 1868—69 Sp. 597, som jeg maafe med den høitærede Formands Tillabelse maa oplæse: „Lovforslagets § 4 forlanger, at kun saakaldte „berettigede“ Lærere maa indstille sig til Examen, og § 13 indeholder en Del Bestemmelser om, hvilke Forbringinger en Lærer maa opfylde for at anses som „berettiget“. Udvalgets Flertal ser ingen Grund til at gaa ind paa disse eller lignende Indskrænkninger i den hidtil bestaaende Frihed i dette Forhold, under hvilken vor Navigationsundervisning har udviklet sig meget heldigt. Paa en Tid, da man saavidt mulig mere og mere fjerner sig fra de hidtil fulgte Regler, forsaavidt disse gaa ud paa at fordrer visse ved Examen eller paa andre bestemt angivne Maader erhvervede Egenskaber af dem, der ville ansættes i det Offentliges Tjeneste, vilde det i dobbelt Forstand være stridende mod de Grundfætninger, man saaledes har søgt at gjøre gjældende, og isærigt aldeles uden Exempel, naar man i nærværende Tilfælde vil opstille saadanne bindende Betingelser for Antagelsen af Lærere ved rent private Skoler.“ Det ærede Medlem for Kolding (Berg) var Ordføreren for det Udvalg, der afgav denne Betænkning, og jeg er altsaa vis paa, at det ærede Medlem dengang var fuldstændig af den Opfattelse, som der har fundet sit Udtryk. Jeg vil derfor kun minde det ærede Medlem om dette, idet jeg haaber, at han fastholder sit „principale“ Standpunkt, at han vil forlade den „konservative“ Betragtning og hjælpe os, der ere imod den Bestemmelse, som § 5 vil indføre, til at faae den ud igjen. Det ærede Medlem forsøgte forøvrigt, idet han refererede den konservative Anskuelse, at drage et analogt Tilfælde for at sammenligne Lovgivningen paa andre Omraader med det Spørgsmaal, her er paa Dmtale. Det ærede Medlem nævnte saaledes, at en Seminarist eller en Mand, der forbereder sig til Lærergjerning, maa fremlægge Attest for, at han har været et Aar i en Skole; men jeg vil